

Sygn. akt IV U 930/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Alicja Romanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Kondraczuk

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2022 r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania Z. J. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w E.

z dnia 28 września 2021 r. , znak (...)

o emeryturę pomostową

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. J. (1) prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 września 2021 r.;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. na rzecz ubezpieczonego Z. J. (1) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV U 930/21

UZASADNIENIE

Ubezpieczony Z. J. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 28 września 2021 r., znak: (...), odmawiającej mu prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa prawnego. Ponadto ubezpieczony wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania wskazanych w odwołaniu świadków na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego w spornym okresie pracy w warunkach szczególnych.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Z. J. (1), ur. (...), w dniu (...) ukończył 60 lat, udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(bezsporne, nadto świadectwa pracy w aktach pozwanego)

W okresie od 1 września 1979 r. do 31 lipca 1984 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) – Zakład (...) na stanowisku ślusarz – formierz maszynowy.

Następnie w okresie od 10 września 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w T. jako rybak łódziowy, wykonując pracę rybaków morskich, stanowiącą pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie B dział IV, pozycja 4 - rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). W okresie od 30 marca 1989 r. do 31 stycznia 1990 r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego.

W okresie od 29 marca 1994 r. do 29 lutego 2000 r. ubezpieczony zatrudniony był w Spółdzielni Pracy (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku rybaka łódziowego i w okresie zatrudnienia wykonywał pracę rybaków morskich, stanowiącą pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie B dział IV, pozycja 4 - rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Ubezpieczony pracował na łodzi na Zalewie W. wraz z teściem i szwagrami. Czas pracy nie był ściśle określony i uzależniony był głównie od wyniku połowu. Ubezpieczony z reguły pracował codziennie ponad 8 godzin. Nie było limitów połowowych, a jedynie okresy ochronne. Gdy pod ochroną były jedne gatunki ryb, to odławiane były inne. Zimą z reguły zalew zamarzał. Wówczas połów był niemożliwy lub bardzo utrudniony. Okres ten trwał do 3 miesięcy w roku - od listopada do stycznia każdego roku, choć bywały lata, że wody nie zamarzały i możliwy był połów przez cały rok. W okresie, gdy zalew był zamarznięty, przygotowywane były tyczki, naprawiane były łodzie i sieci. Okres zimowy, gdy Zalew W. był zamarznięty, a połów ryb nie był możliwy, nie był pracą w warunkach szczególnych na stanowisku rybaka łódziowego, gdyż nie była to praca wykonywana na pokładzie łodzi. Zatem ze spornego okresu, uznanego za pracę w szczególnych warunkach, w każdym roku należy wyłączyć okres od listopada do stycznia, gdyż prace naprawcze, remontowe i przygotowywanie tyczek nie były pracami rybaka łódziowego na łodzi. W okresie od 30 marca 1989r. do 31 stycznia 1990r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego.

Wnioskiem z dnia 1 września 2021 r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego o prawo do emerytury pomostowej. W złożonych świadectwach pracy nie wskazano jednak stanowiska pracy ściśle z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego ministra, pod które podlegał zakład pracy.

Decyzją z dnia 28 września 2021 r. organ rentowy odmówił skarżącemu prawa do emerytury pomostowej.

(wyjaśnienia skarżącego Z. J. od 00:02:52 do 00:14:30 e-protokół z rozprawy z dnia 10 marca 2022 r., nadto dowód: zeznania świadków W. H. od 00:20:55 do 00:44:00 i M. L. od 00:44:14 do 00:58:00 e-protokół z rozprawy z dnia 10 marca 2022 r., wniosek, świadectwa pracy i zaskarżona decyzja w aktach pozwanego)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określa ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (obecnie tekst jedn. Dz. U z 2018 r. poz. 1924 ze zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art.

33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, Dz.U. 2010 nr 48, poz. 286, str. 4226, MoPr 2010 nr 4, str. 171, OTK Seria A 2010 nr 3, poz. 21, Legalis). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

Zgodnie z art. 4 cytowanej wyżej ustawy prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3,
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych wynika, że jakkolwiek w świetle art. 4 pkt 2 i 5 w związku z art. 3 ust. 7 ustawy, do wymaganego przez ustawę stażu przypadającego przed dniem jej wejścia w życie, tj. przed 1 stycznia 2009 r., wlicza się okresy pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu zarówno art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jak i art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to właściwego ograniczenia do zamierzonego przez ustawodawcę kręgu osób uprawnionych do emerytury pomostowej dokonuje konieczność spełnienia przesłanki z art. 4 pkt 6. Wymaganie to spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W załączniku 1 do ustawy o emeryturach pomostowych wymienia się w punkcie 22 prace rybaków morskich. Ubezpieczony po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub prace o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Trzeba jednak zauważyć, że możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Prawidłowa wykładnia przepisu art. 49 pkt 3 ustawy wymaga podkreślenia, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących

przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury na podstawie art. 49 ustawy, jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. powołane wyżej wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11 i z dnia 4 września 2012 r., I UP 164/12 oraz wyrok z dnia 22 lipca 2013 r., III UK 106/12, niepublikowany). Ubezpieczony powinien zatem wykazać, że pracę wykonywaną przez niego w spornym okresie: 1) stanowiła pracę w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 ustawy emerytalnej oraz 2) jest to także praca w warunkach szczególnych bądź w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 lub 3 ustawy.

Zgodnie z art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- 1) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.informacje o jednostce

Tym samym dla nabycia prawa do emerytury pomostowej (oprócz wieku 55 lat) ubezpieczony musiał legitymować się co najmniej 10 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach wymienionej w punkcie 22 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Pod pozycją 22 tego załącznika ustawodawca wymienił prace rybaków morskich.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że w spornych okresach, tj. od 10 września 1984 r. do 31 grudnia 1993 r. (z przerwą od 30 marca 1989r. do 31 stycznia 1990r.) pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w T. jako rybak łodziowy - , a w okresie od 29 marca 1994 r. do 29 lutego 2000 r. ubezpieczony zatrudniony był w Spółdzielni Pracy (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku rybaka łodziowego, co z wyłączeniem okresu trzech miesięcy od listopada do lutego stycznia każdego roku, w sumie przekracza okres 10 lat(11 lat ,3 miesiące i 19 dni) . Jak wspomniano wyżej, z okresów tych należy wyłączyć czas, gdy zalew był zamrożony, tj. od listopada do stycznia. Praca przy naprawie łodzi, sieci, przygotowywanie tyczek, nie może być uznane za wykonywanie pracy w szczególnych warunkach na stanowisku rybaka łodziowego. Czynności te bowiem nie były wykonywane bezpośrednio na pokładzie łodzi, na morzu, zatem nie można uznać, że były pracą w szczególnych warunkach. Trzeba podkreślić, że pomimo tego wyłączenia ubezpieczony udowodnił wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z powszechnie przyjętym podziałem zawód rybaka dzieli się na rybaka śródlądowego oraz morskiego. Zgodnie z § 54 rozporządzenia Ministra Żeglugi z 30.10.1971 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich (Dz.U.Nr 33, poz. 299) w służbie pokładowej występują kategorie rybaków przybrzeżnych oraz pełnomorskich, przy czym rybacy przybrzeżni mogą być zatrudnieni tylko na łodziach rybackich w żegludze na wodach osłoniętych i w żegludze przybrzeżnej, a rybacy pełnomorscy – na wszelkich innych statkach rybackich w każdej żegludze. Dla rybaków przybrzeżnych ustalono stopnie i stanowiska - praktykant przybrzeżny - rybak przybrzeżny - starszy rybak przybrzeżny. Dalsze przepisy tegoż rozporządzenia określają warunki uzyskania poszczególnych stopni w kategorii rybaków przybrzeżnych, z których to wynika, iż do uzyskania stopnia rybaka przybrzeżnego wymagane jest ukończenie zasadniczej szkoły rybołówstwa morskiego w zawodzie rybak morski albo posiadanie stopnia praktykanta przybrzeżnego, posiadanie 12 miesięcznej praktyki pływania na morskich łodziach rybackich na stanowisku i w stopniu praktykanta przybrzeżnego i złożenie egzaminu z zakresu umiejętności kierowania łodzią rybacką.

Nie budziło żadnych wątpliwości Sądu, że skarżący miał uprawnienia i wykonywał pracę rybaka morskiego, dokonując połowów wyłącznie na Zalewie W. oraz na wodach przybrzeżnych, w kilkuosobowych łodziach. Nie budziło wątpliwości Sądu, że rybak przybrzeżny dokonujący połowów na Zalewie W. jest jednocześnie rybakim morskim, gdyż wody Zalewu W. zaliczane są na podstawie art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 roku o obszarach morskich

Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r., poz. 2135 ze zm.) do morskich wód wewnętrznych. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że część Zalewu W. znajdująca się na południowy zachód od granicy państwowej między Rzeczypospolitą Polską a Federacją Rosyjską na tym Z. ma właśnie kategorię morskich wód wewnętrznych. Wód tych więc w żaden sposób nie można zaliczyć do wód śródlądowych. Skoro ubezpieczony dokonywał połowów na morskich wodach wewnętrznych, to przysługuje mu status rybaka morskiego.

Organ rentowy kwestionował możliwość zaliczenia pracy ubezpieczonego w spornych okresach do pracy w warunkach szczególnych, ponieważ pracodawca nie powołał się na przepisy zarządzenia resortowego (tj. brak wykazu, działu, pozycji i punktu, pod którym znajduje się zajmowane stanowisko). Wskazać należy, że zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) okresy pracy m.in. w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach jednak świadectwo pracy z adnotacją o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, bądź bez niej, nie jest jednak bezwzględnie przesłanką do zaliczenia danej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach. Świadectwo nie jest wiążące dla organu rentowego i może podlegać weryfikacji. Decydujące znaczenie ma zawsze fakt rzeczywistego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dopiero w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie okresów pracy w warunkach szczególnych także w oparciu o inne dowody niż zaświadczenie z zakładu pracy, nawet jeśli pracownik nie posiada świadectwa w określonej w przepisie formie, albo jego treść budzi wątpliwości, które uzasadniały kwestionowanie tego zaświadczenia przez organ rentowy w fazie administracyjnej postępowania. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień, w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995 r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

W świadectwach pracy wyraźnie zaznaczono stanowisko pracy ubezpieczonego oraz dokładną pozycję w w/w rozporządzeniu, gdzie to stanowisko zostało uwzględnione, przy czym wskazano wykaz B, dział IV poz 4. Dodatkowo zauważyć należy, że wykazie A rozporządzenia z 7.02.1983 r. stanowisko rybaka morskiego zostało ujęte w dziale VIII pod poz. 9, który to dział nosi ogólną nazwę Transport i Łączność. Zgodnie z Biuletynem (...) Związku (...) z dnia 10 sierpnia 1983 roku zakres stanowisk objęty tymże działem został ujęty ogólnie, poprzez określenie - pracownicy wpisani na listę załogi statku. Natomiast odnośnie do rybaków morskich ujętych w wykazie B, w/w Biuletyn wyraźnie opisuje stanowiska, na których praca uznawana jest za pracę w szczególnych warunkach. Wynika z niego w sposób bezsprzeczny, iż praca w Spółdzielni Pracy (...) w T. i w Spółdzielni Pracy (...) w S. na stanowisku rybaka zaliczana jest do wykazu B w/w rozporządzenia i jest pracą w szczególnych warunkach.

Z zeznań powołanych w sprawie świadków W. H. i M. L. wynika, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał głównie pracę rybaka na łodzi. Jedynie lód na zalewie zatrzymywał łodzie w porcie, choć też nie zawsze, ponieważ był możliwy połów ryb pod lodem. Z zeznań świadków, którym to Sąd dał wiarę, gdyż wykonywali oni pracę rybaka w podobnym czasie co ubezpieczony w tym samym porcie, znali go i widzieli przy wykonywaniu pracy, zgodnie zeznali, że praca była wykonywana z reguły ponad 8 godzin dziennie. W okresach ochronnych na jedne gatunki ryb, łowiło się inne. Nie było limitów połowowych, zatem pracy było bardzo dużo. Praca była wykonywana w znacznej mierze ręcznie. Zimą natomiast rybacy przygotowywali tyczki na sezon połowowy, naprawiali sprzęt.

Ubezpieczony, poza okresem zimowym, gdy zalew zamarzał, wykonywał wszystkie prace rybaka na pokładzie łodzi. Wykonywanie prac zawartych w wykazie A uprawnia do nabycia prawa do emerytury ubezpieczonego, który osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z kolei wykonywanie pracy wymienionej w dziale IV wykazu B uprawnia do nabycia prawa do emerytury przez ubezpieczonego, który osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 50 lat dla kobiet i 55 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 10 lat wykonywał prace wymienione w dziale IV wykazu B. Identyczne przesłanki nabycia prawa do emerytury określone są w art. 8 ustawy pomostowej, zgodnie z którym emerytura pomostowa przysługuje pracownikowi, który spełnił warunki określone w art. 4 pkt 1, 4-7 oraz osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla

mężczyzn oraz ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 (prace rybaków morskich) i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat. Analiza powyższych przepisów wskazuje, że warunki wymagane do nabycia prawa do emerytury pomostowej przez ubezpieczonych wykonujących prace rybaków morskich są tożsame z warunkami nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wymienionymi w § 8 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. A zatem mając na uwadze wykładnię celowościową i historyczną za prace rybaków morskich ujętą w pkt 22 załącznika nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych należy przyjmować prace rybaków morskich w służbie pokładowej. Nie budziło wątpliwości Sadu, że miejscem pracy ubezpieczonego jako rybaka morskiego był przede wszystkim pokład łodzi, kutra.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od dnia 1 września 2021 r. (punkt I. wyroku).

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c., tj. w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zasądzona kwota to stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika skarżącego, czyli 180 zł, wynikająca z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 235).